

ת"פ 48272/03/13 - מדינת ישראל נגד חמזה אלחרבאוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 48272-03-13 מדינת ישראל נ' אלחרבאוי
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חמזה אלחרבאוי

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, ניסיון גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), החזקת כלי פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413ז לחוק וחבלה במזיד לרכב, עבירה לפי סעיף 413ה לחוק.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 22.3.13 בשעה 16:30 לערך, ברחוב גיתית 2 בתל אביב (להלן: "**המקום**"), שהה הנאשם בישראל שלא כדין, כשאין בידו אישור כניסה או שהייה על פי דין.
3. בנסיבות המתוארות, התפרץ הנאשם בצוואת חדא עם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: "**האחר**"), לרכב מסוג מיצובישי מגנום בצבע כסף מ.ר. 5598223 (להלן: "**הרכב**") הנמצא בבעלותו של אסף ביטון (להלן: "**המתלונן**") בכך ששברו הנאשם והאחר את חור פתח המנעול בדלת הנהג ותלשוהו ממקומו.
4. בהמשך לנסיבות המתוארות, פירקו הנאשם והאחר את מפסק ההתנעה של הרכב ותלשוהו ממקומו וכן פירקו פלסטיקים שונים ברכב, חשפו חוטי חשמל שונים ונטרלו את מערכת הנעילה המרכזית ברכב, כל זאת על מנת לגנוב את הרכב מהמתלונן.

5. בהמשך הנסיבות המתוארות לעיל, נמלטו הנאשם והאחר ולאחר מרדף נתפס הנאשם כאשר בהחזקתו כלי פריצה מסוג פלייר. במעשיו המתוארים חיבל הנאשם במזיד ברכב.

פרשת התביעה

6. בהודעתו במשטרה מיום 24.3.13 מסר המתלונן, ע"ת/5 כי פרצו לרכבו ביום שישי בשעה 16:30 וכי נודע לו על הפריצה מחברו שהתקשר אליו והודיע לו כי הבחין באנשים בתוך הרכב. המתלונן ביקש מאותו חבר שיתובב ובזמן הזה הוא ירד למטה. לדבריו הוא הבחין בנאשם ובאחר טורקים את דלת הרכב ורצים מהמקום. המתלונן מסר כי שכנה שלו גם הבחינה באירוע וכנראה שהנאשם והאחר נבהלו מהשכנה שהבחינה בהם כשהם בתוך הרכב. המתלונן מסר כי השניים עקרו את הצילינדר החיצוני של הדלת ושברו את הפלסטיק שמתחת להגה. עוד מסר המתלונן כי רכבו נגנב כשלושה חודשים קודם לכן ונמצא בשטחים באמצעות מערכת "איתורן" וכי ברשותו שני מפתחות לרכב.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 24.3.13 (נ/1)).

7. בעדותו בבית המשפט ביום 27.5.14 מסר המתלונן כי חברו התקשר אליו והודיע לו על הפריצה, מיד ירד מביתו והבחין בשני חשודים בתוך רכבו. לדבריו, החשודים הבחינו בו, טרקו את דלתות הרכב והחלו לרוץ לכיוון צומת חולון. חברו שרון, ע"ת/9, הצטרף אליו והמשיך לרדוף אחריהם ברגל והוא המשיך את המרדף אחריהם ברכב אחר שברשותו. אח"כ רדף אחריהם בשכונת מגוריו במשך 25 דקות ובסופו של דבר הנאשם והאחר חצו את החורשה שנמצאת בין קריית שלום לקיבוץ גלויות. במהלך המרדף התקשר המתלונן אל גיסו אשר הגיע עם רכבו. המתלונן יחד עם שרון וגיסו הגיעו לאחת הצמתים בקיבוץ גלויות והחלו במרדף רגלי אחרים. בצומת, הנאשם והאחר התפצלו כאשר אחד נמלט לכיוון שדרות הר ציון והשני לקריית המלאכה והמתלונן המשיך לרדוף אחר הנאשם כשבשלב זה הצטרפו למרדף גם כוחות משטרה. לדברי המתלונן, בקריית המלאכה, הנאשם קפץ מקומת הקרקע לחניון וכי הוא לא קפץ אחריו מאחר והיה יחף, בחלוף מספר שניות הנאשם יצא לכיוון שדרות הר ציון ושם נתפס. הנאשם מסר כי לא ניתק קשר עין מהנאשם במשך 30 דקות. יצוין כי המתלונן זיהה את הנאשם בבית המשפט.

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 6, עמ' 7 שורה 30).

8. לעניין תיאור הנאשם, המתלונן מסר כי אינו יכול לזכור את התיאור שמסר בתחנת המשטרה אך הנאשם לבש מעיל שחור, ג'ינס ונעלי ספורט.

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 7 שורות 26-29)

9. בדיסק שהוגש לבית המשפט (ת/5) נראה הנאשם כשהוא לבוש במעיל שחור.

10. בחקירתו הנגדית נשאל המתלונן מדוע לא הפנה את שכנתו שהבחינה בנאשם ובאחר בתוך

הרכב, לתחנת המשטרה על מנת לזהות את הנאשם וזה השיב כי מדובר בשכנה חדשה ולא היה צורך לזמנה מאחר ובמשך כל המרדף שלו אחר הנאשם הוא לא ניתק אתו מגע במשך שלושים הדקות וכלשונו:

"ברגע שרדפתי אחריו מהרכב שלי עד שתפסתי אותו אני לא צריך שום עד. לא סתם רצתי אחריו וקפצתי אחריו באמצע הרחוב. אני לא הייתי זקוק לעדים. רק אחרי העדות הראשונה השכנה אמרה לי שהיא ראתה".

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 9 שורות 23-26)

11. בחקירתו הנגדית מסר המתלונן כי במשך דקה או שתיים איבד את קשר העין עם הנאשם והאחר. בהמשך מסר המתלונן כי השרטוט שהוצג על ידי הסניגוריה המציג את מסלול בריחת הנאשם אינו נכון והוסיף כי הנאשם והאחר רצו בתוך השכונה ולמזלו הוא מכיר היטב את השכונה, אחרת לא היה מצליח לתפוס אותם. המתלונן נשאל האם בשלב בו הנאשם ברח הבחין בפניהם של הנאשם והאחר וזה השיב: **"במהלך כל הריצה ראיתי את הפנים של החשוד. הרבה פעמים הם הסתובבו. היו שלבים שהם עצרו והלכו הליכה רגילה, שלא ידוע שאנו מאחוריהם".**

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 10 שורות 11-12, 24-30, עמ' 11 שורות 29-32).

12. בהודעתו במשטרה מסר שרון מיכאלי, ע"ת/4, חברו של הנאשם, כי ביום האירוע בשעה 16:30 בערך הבחין באדם שמתעסק ברכבו של המתלונן. העד מסר כי התקשר אל המתלונן וזה מסר לו כי העובדים שלו לא נמצאים ברכב, מיד הסתובב וחזר עם רכבו למקום תוך שהמתלונן יורד מביתו והללו הבחינו בשני חשודים ליד רכבו של המתלונן כאשר הרכב היה פתוח ואחד מהם ישב במושב הקדמי של הנהג והשני עומד מחוץ לרכב. החשודים הבחינו בהם ומיד נמלטו מהמקום. לדבריו, הוא והמתלונן התחילו לרדוף אחריהם ומשלא הצליחו לתפוס אותם, הזעיקו את גיסו של המתלונן, חיים, שהגיע עם רכבו. לדבריו כשהגיעו לצומת שדרות הר ציון פינת קיבוץ גלזיות, הבחינו בחשודים עוברים את הכביש והחלו לרוץ אחריהם. החשודים ברחו לכיוון קריית המלאכה, בשלב זה הצטרפו למרדף כוחות משטרתיים ואחד החשודים נתפס. העד תאר את החשודים כבעלי גוף רזה, גבוהים, בעלי גוון עור כהה ובעלי חזות ערבית. אחד מהם לדבריו, לבש חולצה אפורה עם פסים והשני לבש מעיל שחור ושניהם לבשו מכנסי ג'ינס ונעלו נעלי ספורט. לדברי המתלונן, הבחור שלבש מעיל שחור הוא זה שישב במושב הקדמי ברכב. העד אישר כי היה בקשר עין רצוף עם החשודים עד למועד תפיסתם.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 23.3.13, (נ/3))

13. בעדותו בבית המשפט מסר העד שרון מיכאלי, ע"ת/4 כי ביום האירוע בשעה 16:30 בערך חזר עם רכבו והבחין בשני אנשים ליד האוטו של המתלונן. תחילה חשב כי מדובר בשני פועלים של המתלונן מאחר וזה עובד כשיפוצניק. העד המשיך בנסיעה והתקשר אל המתלונן. שניהם הבחינו בשני חשודים כאשר אחד בתוך הרכב והשני מחוץ לרכב. העד הבחין כי החשודים נמלטים מהמקום והתחילו לדלוק אחריהם. תוך כדי המרדף הצטרף אליהם חיים, גיסו של המתלונן ולאחר מכן הצטרפו כוחות משטרה. לדבריו הנאשם נתפס בשדרות הר ציון בתל אביב. העד תאר את שני החשודים כרזים וגבוהים. לדבריו הבחור שהיה בתוך הרכב לבש מעיל שחור או חולצה

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 13 שורות 24-30, עמ' 14 שורות 5-7).

14. בחקירתו הנגדית אישר העד כי בשלב מסוים הוא והמתלונן איבדו עם החשודים קשר עין ולכן הזעיקו את חיים גיסו של המתלונן. בהמשך נשאל למשך כמה זמן איבדו את הקשר עין עם הנאשם והאחר וזה השיב כי **למשך שלוש דקות** והוסיף כי ידע את מיקומם וכי הכביש היחידי שאפשר לצאת ממנו זה שדרות הר ציון וברגע שהם יצאו הבחין בהם חוצים את הכביש. העד נשאל האם בזמן הבריחה הבחין בפניהם של החשודים וזה השיב: **"את הנאשם שיושב פה ראיתי אישית"** וכי הנאשם היה זה שעמד מחוץ לרכב.

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 14 שורות 30-32, עמ' 15 שורות 13-16, עמ' 16 שורות 14-15, 17).

15. בדו"ח פעולה שערך רס"ר גאנם אמיר, ע"ת/1, מציין השוטר גאנם כי במהלך נסיעתו הבחין באזרחים ושוטרים רודפים אחר שני חשודים בעלי חזות ערבית ונמסר לו מאחד האזרחים כי השניים פרצו לרכב. אז הצטרף למרדף אחריהם. כאשר אחד מהחשודים נכנס לחניון תת קרקעי והוא המשיך אחריו בריצה. כפי שמציין השוטר גאנם בדו"ח, במהלך המרדף, הנאשם סובב את ראשו לאחור, הסתכל לכיוונו והמשיך להימלט בריצה, לאחר מרדף קצר תפס את הנאשם בשדרות הר ציון. בחיפוש שנערך בגופו של הנאשם, נמצאו מפתחות רכב, **קאטר ומסמכים אישיים. לאחר מכן הגיע המתלונן וזיהה את הנאשם במקום.**

(ראה דו"ח פעולה מיום 22.3.13 ת/3).

16. בדו"ח פעולה נוסף ציין השוטר גאנם אמיר, ע"ת/1, כי במהלך חיפוש שנערך בגופו של הנאשם נמצאו הפריטים הבאים: **קאטר עם ידית שחורה**, צרור מפתחות עם שלושה מפתחות לרכבים שונים, צרור מפתחות עם שלט- שני מפתחות, אמפולייזר ומפתח למנעול, פלאפון ומשקפי ראייה.

(ראה דו"ח פעולה מיום 22.3.13 ת/4).

17. בעדותו בבית המשפט מסר השוטר אמיר גאנם, ע"ת/1, כי ביום האירוע היה בדרכו לבית המעצר אבו כביר, לפתע הבחין במרדף שהתקיים אחרי הנאשם, הצטרף למרדף והצליח לתפוס אותו. העד מסר כי מצא את הנאשם מסתתר בין השיחים כשידו מעל ראשו. בשלב זה הגיע המתלונן וזיהה את הנאשם כמי שפרץ לרכבו. העד הכחיש כי המתלונן תקף את הנאשם.

(ראה פרוטוקול מיום 1.10.14 עמ' 20).

18. אסף בן ניסים, ע"ת/1, היה בעת האירוע חוקר בתחנת שרת. לדבריו בעת האירוע המתלונן יצר קשר עימו תוך שהוא מתאר את המרדף אחר החשודים. עד זה ערך מזכר לפיו בין המתלונן לחשוד היה קשר עין עד אשר המתלונן תפס את החשוד. יצוין כי זכ"ד זה נערך כשלושה ימים לאחר האירוע לפי בקשה שהופנתה לעד זה

על ידי גורם שאינו זכור לו.

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 2, עמ' 3 שורות 1, 23-26).

19. עדת התביעה 2, ליטל מליחי, ערכה פעולות הנוגעות לתצלומי ודו"ח פיתוח טביעות אצבע (ת/1 ו-2). העדה צילמה את הרכב כיומיים לאחר האירוע.

(ראה פרוטוקול מיום 27.5.14 עמ' 4 שורות 7-10, 29-32).

פרשת הגנה

20. טענתו המרכזית של הנאשם הינה שמדובר בזיהוי מוטעה לחלוטין וכי אין לו כל קשר לביצוע העבירות המיוחסות לו.

21. בהודעתו במשטרה מסר הנאשם כי בדרכו לים ביפו, מישהו יצא מרכבו ורצה לתקוף אותו, לפיכך ברח מאחר ואין לו אישורי שהייה בתוקף. מיד הגיע שוטר ועצר אותו. בהמשך סיפר הנאשם כי אותו אדם שיצא מרכבו בעט בו וסיפר למשטרה כי הוא פרץ לרכבו. הנאשם הכחיש כי פרץ לרכב ומסר כי אישור השהייה שלו בישראל לא בתוקף. לדבריו מאז שנכנס לישראל ועד שניתפס שהה בים. הנאשם נשאל מדוע נכנס לישראל אם אין בידו אישור שהייה וזה השיב כי הגיע לישראל כדי לטייל בים, וכי טייל לבד. הנאשם אישר כי הקאטר והמפתחות שנתפסו עליו שייכים לו. כשנשאל מדוע החזיק בקאטר השיב כי את הקאטר מצא ברחוב, 5 דקות לפני שנתפס. הנאשם נשאל מדוע נמלט מהאנשים שרדפו אחריו וזה השיב כי חשב שהם שוטרים.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 22.3.13 (ת/2)).

22. בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי ביום האירוע הלך לבית אחיו המתגורר ביפו ומאחר והוא לא היה בבית, הלך לחוף הים ואחר כך חזר שוב לבית אחיו. לאחר שעה יצא משם ורצה לשוב לביתו. לדבריו, כשהמתין בתחנה למונית הגיחו לעברו 4-5 אנשים אשר ניסו לתקוף אותו, הוא נמלט מהם והבחין גם במשטרה אז התחבא בשיחים. הנאשם טען כי האנשים שרדפו אחריו הכו אותו. הנאשם מסר כי בעת חיפוש שערכו עליו נמצאו צרור מפתחות וקאטר בגודל 7 ס"מ. הנאשם מסר כי באותו היום היה **לבדו** והכחיש כי ניסה לגנוב רכב. הנאשם מסר כי המפתחות שנמצאו ברשותו אינם המפתחות השייכים לרכב נשוא כתב האישום וכלשונו: "**המפתחות של הרכב שלי לא התניעו את הרכב האחר, ואני מציע שתנסו אותם**".

(ראה פרוטוקול מיום 4.11.14 עמ' 23 שורות 20-29, עמ' 24 שורות 3-4, 18-19, 27-28).

23. בחקירתו הנגדית עומת הנאשם עם דבריו בהודעתו במשטרה לפיה הלך לים, זה בתגובה השיב כי

ביום האירוע היה להם חג ונסע לאחיו ומאחר ואחיו לא היה בבית הלך לים. בהמשך דבריו מסר: "**ואז חזרנו שנינו לבית**". הנאשם נשאל למה התכוון כשאמר "**שנינו**" וזה השיב כי הלך למקום העבודה של אחיו ומשם חזר אתו לבית וישב שם אתו שעתים. הנאשם נשאל מדוע לא אמר את הדברים בתחנת המשטרה וזה השיב כי לא רצה לסבך את אחיו הנמצא בהליך איחוד משפחות. הנאשם מסר כי האנשים שרדפו אחריו הכו אותו בבטנו. עוד אמר כי ברח מהשוטרים מאחר ואין בידו היתר שהייה בישראל. הנאשם נשאל מדוע ברח מהאזרחים שרדפו אחריו וזה השיב כי הם הכו אותו ואז רדפו אחריו. הנאשם הודה כי הקאטר שנתפס בחיפוש **שייך לו** והוא משמש אותו במקום עבודתו וכי הוא **שכח** אותו בכיסו. בהמשך נשאל מדוע במשטרה מסר כי מצא את הקאטר כ-5 דקות לפני שנתפס והוא בתגובה מסר: "**כשאמרו לי שרציתי לגנוב רכב אז פחדתי ואז אמרתי לו שאני מצאתי אותו ואז נזכרתי שהוא היה בכיס המכנס**".

(ראה פרוטוקול מיום 4.11.14 עמ' 25 שורות 6-9, 11-15, 30-31, עמ' 26 שורות 11-12, 19-25, 29-30, עמ' 27 שורות)

24. צורי מסיקה, ע"ה/2, מסר בבית המשפט כי הינו צמיגאי מוסמך מזה כ-22 שנה. העד העיד כי קשה לחתוך באמצעות קאטר חוטי חשמל אך הוא לא שלל את האפשרות הזאת.

(ראה פרוטוקול מיום 4.11.14 עמ' 28-29).

25. עביר נסאר, ע"ה/3 העידה בבית המשפט כי הינה אשת אחיו של הנאשם. לדבריה ביום האירוע הנאשם הגיע לביתם בשעות הצהריים ולאחר שעה יצא מהבית כדי לקנות דברים לפנצ'רייה ואחרי שעתים שב לביתם יחד עם בעלה.

(ראה פרוטוקול מיום 4.11.14 עמ' 29 שורות 12-19).

דין והכרעה

26. השאלה שלפני היא האם הנאשם **זוהה** באופן וודאי על ידי עדי התביעה (ע"ת/4 וע"ת/5) או שמא כגרסת הסניגוריה מדובר **בטעות** בזיהוי אשר הובילה למעצרו של אדם שאינו מעורב באירועים נשוא כתב האישום?

27. מחומר הראיות עולה באופן ברור כי המתלונן וחברו שרון (עדי תביעה 4 ו-5) הגיעו לזירת האירוע כאשר עם הגעתם נמלטו מהמקום שני חשודים אשר ניסו להתפרץ לרכבו של המתלונן. נערך מרדף רצוף **שנמשך כשלושים דקות** ברחובות השכונה קריית שלום ובאזורים נוספים כפי שפרטו העדים. לדברי עדים אלה, נותק קשר העין בינם לבין החשודים לכל היותר למשך 3 דקות. **שני עדים מזהים באופן ברור את הנאשם** כמי שניסה לגנוב את הרכב ביחד עם אחר. העדים היו נחרצים ביותר בשאלת הזיהוי מה גם שכאמור **מדובר במרדף שנמשך זמן רב**.

28. המתלונן, ע"ת/5 העיד כי ערך מרדף אחר הנאשם **ומיד** כשזה נתפס על ידי שוטר אשר אף הוא הצטרף למרדף בשלב כלשהו, הצביע על הנאשם כחשוד בביצוע העבירה. המתלונן מציין כי היה **קשר עין רצוף** עם הנאשם למעט דקות ספורות. המתלונן מסר תיאור מפורט באשר לזיהוי הנאשם, משך המרדף, המקומות שבהן התנהל המרדף וכל זאת באופן שלם וללא כל סתירות. המתלונן ידע להצביע על התפצלות של החשודים במהלך המרדף. עוד יש להוסיף כי המתלונן זיהה את הנאשם הן בזירת האירוע והן בבית המשפט. ראו להדגיש את דברי המתלונן לפיהם **במהלך כל הריצה** אחר הנאשם **ראה את פניו** שכן הנאשם וחברו הסתובבו לעברו פעמים רבות והיו שלבים בהם עצרו הנאשם וחברו והלכו באופן רגיל כשהללו לא יודעים כשהמתלונן וחברו נמצאים מאחוריהם.

29. גם חברו של המתלונן, עד התביעה 4 שרון מיכאלי, אשר הבחין בשני חשודים "המטפלים ברכבו של המתלונן" מסר פרטים לגבי המרדף אשר מתיישבים עם דברי המתלונן. לדבריו, הוא בטוח כי מדובר בחשודים אשר היו בזירת האירוע ואחריהם התנהל המרדף. לדברי עד זה קשר העין נותק למשך שלוש דקות בלבד. גם מדבריו עולה כי היה מדובר במרדף ממושך ורצוף.

30. השוטר אמיר גאנם, אשר נקלע למקום באקראי והבחין בהתנהלות חריגה, הצטרף אף הוא למרדף אחר הנאשם. העד ציין כי הוא ערך מרדף אחר הנאשם תוך שמירת קשר עין איתו ובשלב כלשהו הנאשם התעייף מריצתו ונשכב בתוך צמחייה הנמצאת בשטח הפרדה **כשהוא מנסה להסתתר**. בחיפוש בגופו של הנאשם **נמצא קאטר**.

31. העד מציין באופן ברור כי הוא זה שעצר את הנאשם ורק אחר כך הצטרפו המתלונן וחבריו אשר הצביעו על הנאשם כאיש שניסה לגנוב את רכבו של המתלונן. העד **דוחה מכל** וכל טענת הנאשם כי הותקף על ידי המתלונן או מי מחבריו ובכך הוא דוחה את טענת הנאשם לפיהם בזירת האירוע הוכה על ידי אנשים שונים. העד מציין כי המרדף ארך **כשני קילומטרים** עד אשר נתפס הנאשם.

32. הנה כי כן, כפי שנקבע גם המרדף בו השתתף השוטר גאנם ארך מספר דקות כשהנאשם מנסה להתחמק ולברוח מפני רודפיו.

33. קיימות סתירות בדברי הנאשם שהינן מהותיות. בחקירתו במשטרה מסר הנאשם כי הקאטר שנמצא ברשותו, **נמצא** על ידו ברחוב **כ-5 דקות קודם** מעצרו. (**ראה הודעתו במשטרה עמ' 2 שורות 26.27, 41**). אך בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי מדובר בקאטר **השייך לו ואשר "נשכח" בכיסו**.

34. זאת ועוד, הנאשם מסר בחקירתו במשטרה כי בילה בים והיה בדרכו חזרה למקום אחר. בעדותו הראשית מסר כי היה בבית אחיו ולאחר מכן יצא לעבר ביתו ולא הזכיר כלל כי בא לטייל בחוף הים. לדברי הנאשם, הסתירה נעוצה בכך שלא רצה לסבך את אחיו הנמצא בהליך של איחוד משפחות.

35. הנאשם בהודעתו במשטרה (ראה הודעתו מיום עמ' 2 שורות 26-31) טען כי היה **לבדו** כל זמן האירוע ולא היה איש עמו. תיאור זה עומד בסתירה מוחלטת לדברי עדי התביעה **אשר העידו כי הנאשם ואדם נוסף** עמדו ליד רכב המתלונן וכשהמתלונן הגיע לזירת האירוע, נמלטו והחל מרדף ממושך אשר במהלכו **התפצלו** הנאשם וחברו והמרדף נערך אחרי הנאשם. עדי התביעה, המתלונן וחברו, ציינו באופן מפורש כי הנאשם **היה ביחד** עם אחר ובכך הם סותרים באופן חזיתי את דברי הנאשם.

36. הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן לסמוך על דברי המתלונן וחברו שרון כמי שזיהו את הנאשם מנסה לגנוב את רכב המתלונן וכי לא הייתה כל טעות בזיהוי זה. העדים מסרו את עדותם תוך שהם מציינים באופן נחרץ כי הנאשם זוהה כמי שידו בביצוע העבירות. **אין המדובר במרדף קצר אחר הנאשם אלא במרדף ממושך שנמשך כ-30 דקות** ובקשר עין **רצוף למעט דקות ספורות**. על כך נוסף את העובדה כי **הנאשם נמלט משוטר שדלק אחריו** למרחק של שני קילומטרים כשבסיום המרדף ניסה להסתתר בשיחים שהיו במקום.

37. זיהוי הנאשם לא נשען רק על ידי **עד אחד**, אלא על **שני עדים**. מדובר בעדות נחרצת באשר לזיהוי הנאשם ומעורבותו בעבירות נשוא כתב האישום.

38. סוף דבר, הנני דוחה מכל וכל את גרסת הנאשם וקובע כי התביעה הצליחה להוכיח אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

39. אשר על כן, הנני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, במעמד הצדדים